

pravo da se ovako vucarimo do sudnjega dana, samo da nas puste na kraj, kad se usidrimo. Ali jok! Eto bili smo pod Zadrom, bili smo pod Šibenikom, pa čući na brodu kao pas na lancu! Dokle brod ne stigne, kuda mu je naređeno, ne vidiš kraja, da se posvetiš!

— I mene to boli — doda Marko.

— Ali za to — pobrza Božo — ako Bog da, te se danas usidrimo pod Splitom, eto me odmah kod »Tete Mande«. Kod nje ti je uvijek izvrsna kapljica! Zadnji put, što sam bio, ali tomu je već dugo, pošteno sam ti se nasrkao!

— Ta bili smo skupa! Kako ne bi čovjek znao za »Tetu Mandu«? Kad prodeš plokatu svetoga Lovre, odmah na desnu ruku, gdje je

Marko ne doreče. Sidro je već bilo privezano na pramcu blizu topa pedesetfuntaša, a komes je dolazio hodnikom posred veslačkih klupa, da s krme upravlja manovrom.

II.

OKRŠAJ S GUSARIMA

Komes »Glorie« zvao se Beppo Bentivoglio. Čovjek onizak, crnomanjast i krupniji nego li bi trebalo. Bio je bliži petomu nego li četvrtomu križu. Noge su mu bile sabljaste, kao da je služio kod konjice, a kad je hodao, zibao se, da je na prvi mah davalo u oko. Inače dobričina, da mu je trebalo para naći. U svojoj je struci bio vrstan. Kao komes bio je odgovoran za plovidbu, za sve sprave na brodu, pa i za manovru, jerbo se je nadkomes bavio samo vojničkim poslovima, i određivao je kada se ima ploviti, i kad će se u luku i iz luke. Komesa je bilo lako prepoznati po srebrnoj fućkalici što mu je visjela o vratu. Tom je fućkalicom dapače on izdavao i neke zapovijedi i dozivao mornare. Premda je komes Bentivoglio bio u službi strog, ipak su ga na brodu štovali svi bez iznimke, a bili su mu ljudi i privrženi. Njega su općenito zvali šior Beppo.⁶⁾

Kad je komes stupio na krmu, naši su kormilari bili svaki na svojem mjestu. Komes najprije ogleda sve naokolo i zafućka svojom srebrnom fućkalicom. Nasta grobna tišina. Tada dovikne:

⁶⁾ Šior, od talij. signor, u mletačkom dijalektu znači gospodin. Na moru, kao da je taj naslov posvećen još i danas, ne samo kod Talijana, već i kod naših pomoraca.